

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.788/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 27 juni 2006 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg", heeft op 10 juli 2006 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg, op een aantal punten te wijzigen. De wijzigingen betreffen de erkenningsvoorwaarden voor de centra voor kortverblijf (artikel 1), de erkenningsvoorwaarden van de diensten voor oppashulp (artikel 2) en de subsidieregeling voor die laatste diensten (artikelen 3 tot 5).

3. Rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt, algemeen genomen, geboden door artikel 24, §§ 1 en 3, van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg. Krachtens die bepalingen erkent en subsidieert de Vlaamse Regering de verenigingen en de welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg en kan zij bijkomende erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden vaststellen.

.../...

Wat artikel 1 van het ontworpen besluit betreft, dient bijkomend een beroep te worden gedaan op artikel 25 van het decreet van 14 juli 1998, dat de registratie van een aantal gegevens inzake de geboden hulp- en dienstverlening toestaat en waarbij de Vlaamse Regering er voorts toe wordt gemachtigd daaromtrent nadere regels te bepalen, met zorg voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de gebruikers en de mantelzorgers. Voor het opleggen van een erkenningsvoorwaarde op dit vlak moet de algemene machtiging inzake het opleggen van erkenningsvoorwaarden immers, gelet op het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel, kunnen worden gelezen in samenhang met een decretale bepaling die specifiek grondslag biedt voor een registratie van persoonsgegevens.

VORMVEREISTEN

4. Uit de nota aan de Vlaamse Regering blijkt dat artikel 1 van het ontworpen besluit om advies werd voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, doch dit advies lijkt nog niet te zijn verleend.

Indien dat artikel nog wijzigingen zou ondergaan ten gevolge van het advies van de genoemde commissie zal het, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving moeten worden voorgelegd ¹.

¹De Raad van State wijst de adviesaanvrager er in dit verband op dat de afdeling wetgeving principieel pas om advies kan worden gevraagd dan nadat het betrokken ontwerp alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding heeft doorgemaakt en het tot het vaststellen van het ontwerp bevoegde orgaan de mogelijkheid heeft gehad het ontwerp eventueel aan te passen in het licht van de vervulde vormvereisten (R.v.St., nr. 71.514, 3 februari 1998, Roos). De adviesaanvrager wordt verzocht zich in de toekomst aan deze regel te conformeren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef dient, conform hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond van het ontworpen besluit, te worden verwezen naar de artikelen 24, §§ 1 en 3, en 25 van het decreet van 14 juli 1998.

6. In het tweede lid van de aanhef kunnen de bepalingen worden vermeld van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 die bij het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, worden gewijzigd, met inbegrip van de wetshistoriek ervan.

7. Het is gebruikelijk in het lid van de aanhef waarin naar het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, wordt verwezen, ook melding te maken van het nummer (40.788/3) van dat advies.

Artikel 1

8. Het recht op eerbiediging van het privé-leven wordt gewaarborgd, niet enkel bij het voornoemde artikel 22 van de Grondwet, maar ook bij onder meer artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten. Op grond van die bepalingen heeft eenieder onder meer recht op bescherming tegen inmengingen in het recht op eerbiediging van het privé-leven ten gevolge van de verwerking van persoonsgegevens ².

²Zie aldus, o.m., Europees Hof voor de Rechten van de Mens (E.H.R.M.), 16 februari 2000, Amann t/ Zwitserland, nr. 27.798/95, ECHR, 2000-II, § 65; E.H.R.M., 4 mei 2000, Rotaru t/ Roemenië, nr. 28.341/95, ECHR, 2000-V, § 43.

De verwerking van persoonsgegevens maakt bovendien het voorwerp uit van specifieke regelingen, met name het Europees Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, ondertekend te Straatsburg op 28 januari 1981, en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, die ook van toepassing is op de gemeenschappen, onverminderd hun bevoegdheid om terzake strengere regels uit te vaardigen ³. Ook met richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens moet rekening worden gehouden.

Aangezien de wet van 8 december 1992 de concretisering inhoudt van de zo-even genoemde internationaal- en supranationaalrechtelijke normen, dient het ontwerp in de eerste plaats te worden getoetst aan deze wet.

Te dien aanzien dient er onder meer aan te worden herinnerd dat betrokken persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden dienen te worden verkregen en niet mogen worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden (artikel 4, § 1, 2°, van de wet van 8 december 1992). Gelet hierop dienen in ieder geval de doelstellingen van de verzameling en de verwerking van de in artikel 1 bedoelde persoonsgegevens te worden omschreven. In het licht van die omschrijving zal dienen te worden nagegaan of de inzameling van die persoonsgegevens terzake dienend en niet overmatig is (artikel 4, 3°, van de wet van 8 december 1992), waarbij rekening zal dienen te worden gehouden met het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Voorts dient de ontworpen regeling te worden getoetst aan artikel 5 van die wet evenals, in voorkomend geval, aan de artikelen 6, § 2, en 7, § 2, ervan.

³Advies 37.288/3 van 15 juli 2004 over een voorontwerp van decreet "betreffende het gezondheidsinformatiesysteem", *Parl. St.*, Vl. Parl., 2005-06, nr. 531/1.

Artikel 3

9. Met betrekking tot de bij artikel 3 bedoelde delegatie verklaarde de gemachtigde van de regering wat volgt:

"Wat de toekenning van het urencontingent betreft is het inderdaad aangewezen een aantal objectieve criteria in te schrijven die de verdeling moeten motiveren. Dit schept duidelijkheid voor de diensten en vermijdt willekeur bij de verdeling van het urencontingent. De spreiding van de gepresteerde uren en de realisatiegraad van het reeds toegekende urencontingent lijken ons daarbij de meest relevante parameters."

Artikel 3 dient gelet hierop te worden aangepast.

Artikel 6

10. De gemachtigde van de regering verklaarde dat aan artikel 1 van het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, geen retroactiviteit dient te worden verleend.

Voor het overige dient eraan te worden herinnerd dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden geoorloofd is, met name ingeval er voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent, of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT